

Bruxelles, 13. svibnja 2025.
(OR. en)

8710/25

**Međuinstitucijski predmet:
2023/0158 (CNS)**

**FISC 111
UD 104
ECOFIN 512
MI 290
COMER 76**

ISHOD POSTUPAKA

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Na datum:	13. svibnja 2025.
Za:	Delegacije
Predmet:	Nacrt direktive o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u koja se odnose na porezne obveznike koji omogućuju prodaju na daljinu uvezene robe i u pogledu primjene posebne odredbe za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja i posebnih postupaka za prijavu i plaćanje PDV-a pri uvozu – opći pristup

Za delegacije se u prilogu nalazi tekst općeg pristupa u vezi s navedenim nacrtom direktive koji je Vijeće donijelo na 4094. sastanku održanom 13. svibnja 2025.

Nacrt

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u koja se odnose na porezne obveznike koji omogućuju prodaju na daljinu uvezene robe i u pogledu primjene posebne odredbe za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja i posebnih postupaka za prijavu i plaćanje PDV-a pri uvozu

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

¹ SL C, , str. .

² SL C, , str. .

1. Dokazano je da se upotrebom sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz (IOSS) olakšava i jamči veća usklađenost u pogledu PDV-a u odnosu na uvoz, čime se osigurava da ne dođe do narušavanja tržišnog natjecanja na štetu isporuka EU-a zbog manje djelotvorne naplate poreza na uvoz pošiljaka male vrijednosti iz trećih zemalja potrošačima u EU-u. U kontekstu eksponencijalnog povećanja uvoza potrebno je dodatno poticati upotrebu IOSS-a. Stoga bi, kako bi se postigao taj cilj, trgovci koji nisu registrirani u sustavu IOSS, ali obavljaju isporuke obuhvaćene područjem primjene IOSS-a, u pravilu trebali biti odgovorni za PDV na uvoz i PDV na prodaju na daljinu uvezene robe u državama članicama konačnog odredišta robe, za što bi bila potrebna registracija u svakoj od tih država članica.
2. Kako bi se zaštitili porezni prihodi država članica, trgovci koji nemaju poslovni nastan u Uniji i koji se ne koriste IOSS-om trebali bi biti obvezni imenovati poreznog zastupnika koji preuzima sve obveze u pogledu PDV-a povezane sa svim prihvatljivim uvoznim pošiljkama. Međutim, ta se obveza ne bi trebala primjenjivati ako trgovac ima poslovni nastan u zemlji navedenoj u Provedbenoj odluci Komisije (EU) 2021/942³ s kojom su Unija ili država članica uvoza sklopile sporazum o uzajamnoj pomoći. Kako bi se poboljšala provedba, primjena obveze korištenja uslugama poreznog zastupnika stoga je primjerena i proporcionalna alternativa za dobavljače ili pretpostavljene dobavljače koji nemaju poslovni nastan u Uniji i ne upotrebljavaju IOSS.

³ Provedbena odluka Komisije (EU) 2021/942 od 10. lipnja 2021. o utvrđivanju pravila za primjenu Direktive Vijeća 2006/112/EZ u pogledu utvrđivanja popisa trećih zemalja s kojima je Unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično području primjene Direktive Vijeća 2010/24/EU i Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010.

3. Stoga bi uvjete za imenovanje takvog poreznog zastupnika za plaćanje PDV-a trebalo uskladiti s obvezom trgovaca s poslovnim nastanom izvan EU-a da imenuju posrednika za upotrebu IOSS-a kako bi se osigurali jednaki uvjeti za naplatu PDV-a na prihvatljivu prodaju na daljinu uvezene robe. U skladu s tim, određeni dobavljači ili pretpostavljeni dobavljači s poslovnim nastanom izvan EU-a bili bi obvezni imati poreznog zastupnika i za uvoz i za prodaju na daljinu uvezene robe u svakoj državi članici u kojoj se obavljaju takve isporuke. Međutim, s obzirom na to da će država članica uvoza i država članica prodaje na daljinu uvezene robe biti ista država članica kada se IOSS ne upotrebljava, možda neće biti potrebno imenovati dva različita porezna zastupnika u toj državi članici.
4. Ako se IOSS ne upotrebljava, PDV pri uvozu prihvatljivih pošiljaka izravno naplaćuje država članica krajnjeg odredišta robe, koja je država članica u kojoj se odvija uvoz. S druge strane, u slučajevima u kojima se IOSS upotrebljava, uvoz je izuzet od PDV-a pri uvozu, a PDV na prodaju uvezene robe na daljinu naplaćuje dobavljač i plaća državi članici identifikacije koja prosljeđuje PDV relevantnim državama članicama potrošnje. Stoga bi tu situaciju trebalo uzeti u obzir pri utvrđivanju uvjeta za imenovanje poreznog zastupnika ako se IOSS ne upotrebljava. Pri utvrđivanju uvjeta za imenovanje posrednika ako se IOSS upotrebljava, državama članicama dopušteno je zahtijevati jamstva koja su primjerena i razmjerna rizicima povezanim sa subjektima i transakcijama koji su predmet posredovanja.

5. Neizravni carinski zastupnici imaju značajnu ulogu u postupcima povezanim s uvozom pošiljaka. Iako njihova zadaća prvenstveno obuhvaća carinske propise, oni mogu imati aktivnu ulogu u osiguravanju naplate PDV-a pri uvozu. Trenutačno je to moguće ako je neizravni carinski zastupnik određen kao osoba koja je odgovorna za plaćanje PDV-a pri uvozu. Međutim, u okviru pristupa poticanja IOSS-a, neizravni carinski zastupnik mogao bi se smatrati odgovornim za plaćanje PDV-a pri uvozu ako djeluje kao porezni zastupnik osobe koja je odgovorna za plaćanje PDV-a pri uvozu. Budući da neizravni carinski zastupnik može, ali nije obvezan, djelovati kao porezni zastupnik, primjereno je omogućiti državama članicama da neizravne carinske zastupnike koji ne djeluju kao porezni zastupnik smatraju solidarno odgovornima za plaćanje PDV-a pri uvozu kako bi se osiguralo plaćanje PDV-a pri uvozu. Osim toga, državama članicama trebalo bi omogućiti da druge osobe, na primjer osobe odgovorne za plaćanje carinskog duga u slučaju carinskih nepravilnosti, učine solidarno odgovornima za plaćanje PDV-a pri uvozu.

6. U okviru pristupa poticanja IOSS-a dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač sustavno je odgovoran za plaćanje PDV-a pri uvozu. Slijedom toga, kada dobavljač, pretpostavljeni dobavljač i, ako je primjenjivo, porezni zastupnik kojeg su oni imenovali ili osoba koja se može smatrati solidarno odgovornom za plaćanje PDV-a pri uvozu ne ispune svoje obveze, roba se neće pustiti u slobodni promet. Kako se kupac ne bi suočio s negativnim posljedicama neispunjavanja obveza osoba koje su odgovorne za plaćanje PDV-a pri uvozu, države članice mogu dopustiti da kupac, ako je s time suglasan, plati PDV pri uvozu koji duguje dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač u slučaju kada ne ispuni obveze registracije i plaćanja te ako dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač nije poznat osobi koja podnosi carinsku deklaraciju u trenutku uvoza. Međutim, države članice trebale bi moći utvrditi odgovarajuće uvjete i postupke za primjenu te mogućnosti kako bi se izbjeglo da se plaćanjem PDV-a pri uvozu od strane kupca oslabi djelotvornost mjere namijenjene poticanju upotrebe IOSS-a. Tim se plaćanjem ne bi trebala dovesti u pitanje mogućnost da kupac od dobavljača ili pretpostavljenog dobavljača zatraži povrat PDV-a pri uvozu na temelju relevantnoga građanskog prava. Budući da je ta mogućnost namijenjena prevladavanju poteškoća koje proizlaze iz prijelaza s odgovornosti kupca na odgovornost dobavljača u pogledu uvoznih pošiljaka, Komisija bi trebala procijeniti je li zadržavanje tih pravila nakon dovršetka carinske reforme opravdano.
7. Posebnim postupcima utvrđenima u glavi XII. poglavlju 7. predviđeno je da je kupac odgovorna osoba za plaćanje PDV-a pri uvozu koji se odnosi na prihvatljivu prodaju na daljinu uvezene robe. To je u suprotnosti s ciljem prebacivanja odgovornosti s kupca na dobavljača ili pretpostavljenog dobavljača i s ciljem da ih se učini sustavno odgovornima za PDV pri uvozu koji se odnosi na tu robu. Čak i u slučajevima u kojima kupac plaća PDV pri uvozu, dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač u načelu ostaje odgovoran. Stoga se posebni postupci više ne bi trebali primjenjivati i trebalo bi ih izbrisati.

8. U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima⁴, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava veza između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.
9. Budući da se cilj ove Direktive, to jest unapređenje koncepta jedinstvenog upisa u registar obveznika PDV-a u Uniji, može ostvariti samo na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
10. Direktivu 2006/112/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

⁴ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

Članak 1.

Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2028.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

1. članak 201. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 201.

Pri uvozu je PDV dužna platiti osoba ili osobe koje država članica uvoza odredi ili prizna kao osobe koje su odgovorne za plaćanje poreza.

Odstupajući od prvog stavka, osoba odgovorna za plaćanje PDV-a pri uvozu jest dobavljač ili, ako je primjenjivo, pretpostavljeni dobavljač u skladu s člankom 14.a stavkom 1., koji na daljinu prodaje robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja, a takva bi prodaja ispunjavala uvjete za posebnu odredbu utvrđenu u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4.

Ako dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač iz drugog stavka nema poslovni nastan u Zajednici, nego u trećoj zemlji s kojom ni Unija ni država članica uvoza nisu sklopile sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično Direktivi Vijeća 2010/24/EU i Uredbi (EU) br. 904/2010, ta osoba imenuje poreznog zastupnika u državi članici uvoza kao osobu koja je odgovorna za plaćanje PDV-a pri uvozu.

Ako je uvoz robe izuzet u skladu s člankom 143. stavkom 1. točkom (ca), ne primjenjuje se treći stavak.”;

2. umeće se sljedeći članak:

„Članak 201.a

Ne dovodeći u pitanje članak 201. drugi i treći stavak i ako osobe koje su odgovorne za plaćanje PDV-a pri uvozu ne ispune[...] svoje porezne obveze na temelju tih stavaka, države članice mogu dopustiti kupcu, u skladu s uvjetima i postupcima koje mogu utvrditi, plaćanje PDV-a pri uvozu koji te osobe duguju.”;

3. u članku 204. stavku 1. drugi podstavak mijenja se kako slijedi:

„K tome, kada oporezivu transakciju obavlja porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, a u državi članici u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan ne postoji[...] pravni instrument koji se odnosi na uzajamnu pomoć čije je područje primjene slično području primjene propisanom u Direktivi Vijeća 2010/24/EU i Uredbi (EU) br. 904/2010, države članice mogu donijeti mjere kojima određuju da je osoba koja je obavezna platiti PDV porezni zastupnik kojeg je imenovao porezni obveznik koji nema poslovni nastan.”;

4. u članku 204. stavku 1. iza trećeg stavka umeće se sljedeći podstavak:

„Odstupajući od prvog i drugog podstavka, ako porezni obveznik mora imenovati poreznog zastupnika u skladu s člankom 201. trećim stavkom, ta osoba imenuje poreznog zastupnika kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a na prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja koja bi ispunjavala uvjete za posebnu odredbu utvrđenu u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4.”;

5. u članku 205. nakon prvog stavka umeće se sljedeći stavak:

„Osim toga, u slučaju iz članka 201. drugog i trećeg stavka, države članice mogu predvidjeti da se osoba koja nije kupac i osoba koja je odgovorna za plaćanje PDV-a smatra solidarno odgovornom za plaćanje PDV-a pri uvozu.”;

6. umeće se sljedeći članak:

„Članak 205.a

Najkasnije do [31. ožujka 2032.] Komisija, na temelju informacija koje su dostavile države članice, podnosi Vijeću izvješće o evaluaciji funkcioniranja odredaba iz članka 201. drugog, trećeg i četvrtog stavka, članka 201.a, članka 204. stavka 1. podstavka 4. i članka 205. stavka 2., među ostalim njihova učinka na funkcioniranje unutarnjeg tržišta, i procjenjuje potrebu za zadržavanjem članka 201.a i članka 205. stavka 2. te, prema potrebi, podnosi odgovarajući zakonodavni prijedlog.”;

7. poglavlje 7. glave XII. briše se.

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice najkasnije do 30. lipnja 2028. donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 1. ove Direktive. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od 1. srpnja 2028.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće

Predsjednik/Predsjednica